

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2019 r. — VK/Rada**(Sprawa T-151/18)**

(2019/C 263/56)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* VK (przedstawiciel: K. Lara, adwokat)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2018/141 z dnia 29 stycznia 2018 r. zmieniającej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2018, L 25, s. 38) oraz decyzji Rady (WPZiB) 2019/135 z dnia 28 stycznia 2019 r. zmieniającej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2019, L 25, s. 23) w zakresie, w jakim decyzje te dotyczą skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.*

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 31, 46 i 55 Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji. Skarżący podnosi w tym względzie, że zgodnie z tymi postanowieniami podstawą zastosowania środka dotyczącego zabezpieczenia i konfiskaty musi być albo decyzja wydana przez wzywające państwo stronę, albo przedstawienie istotnych okoliczności faktycznych przez to wzywające państwo wraz z opisem wymaganych środków. Tymczasem zdaniem skarżącego środki ograniczające zostały nałożone i były przedłużane bez choćby skrótowego przedstawienia okoliczności faktycznych zarzucanych mu okoliczności faktycznych. Co więcej, Tunezja nie wnosi o utrzymanie zakwestionowanych środków ograniczających.
2. Zarzut drugi dotyczy oczywistego błędu Rady w ocenie, gdy uznała ona, że nie była zobowiązana do uwzględnienia okoliczności i argumentów przedstawionych przez skarżącego ani do przeprowadzenia dodatkowej weryfikacji u organów tunezyjskich, podczas gdy wspomniane okoliczności i argumenty wzbudzały uzasadnione wątpliwości dotyczące wiarygodności przekazanych informacji.
3. Zarzut trzeci dotyczy nadużycia władzy przez Radę w zakresie, w jakim sprzyja ona organom tunezyjskim, które mają wyłącznie na celu uzasadnienie bezprawnej grabieży mienia skarżącego, przy czym nie ma on możliwości obrony i odwołania.